

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԵՂԻԱ ՔԱՀԱՆԱՅԻ

157. Եւ զնայ կինն, եւարձ ժայտ և եբեր ի մէջ յատենին թափեաց և սոաց, «Յառաջ էս կայրիմ և ապա իմ էրէցն»:

158. Յայնժամ սրով հարին զկինն և խոցոտեալ յուզարկեցին ի տունն: Եւ բորբոքեցին հուր. և առեալ զնա կապանօք տարան առ ի յայրել. և սա ուրախութեամբ և սաղմոսելով երթայր որպէս ի հարսանիս:

159. Եւ տարան մերձ հրոյն և հարցանէին թէ «Կու տաճկանամ»: և նա անդադար զՔրիստոս Աստուած դաւանէր:

160. Եւ դարձեալ զկուլակն ածիլեցին և կանաչ կապեցին ի գլուխն. և առացին թէ «Թլիատեցէք որ յակամայ տաճկացնեմք»:

161. Ասաց Տէր Եղիայն եթէ «Զգլուխս հատանէք՝ կարող էք. բայց յիմ հաւատոցն չեմ որոշիլ: Ես կու հաւատամ ի Եօւրբ Երբսրդութիւնն և մի Աստուածութիւնն, ի Հայր և յՈրդին և ի Սուրբ Հոգին»:

162. Խաչ եհան յերեսն և սոաց. «Քրիստոս լայս է, կենդանի է, անմահ է. որպէս կու փոխեմ ի մահկանացուն հետ, որ մեռեալ է և ոչ կենդանի»:

163 Յայնժամ զլեզուսն ձեղքեցին և ոչ խաղաւ կտրեցին թէ «Վաղիւն մեզ մօլայ լինելոց է». և յաջոյ մասն ձեղքեցին թէ «Վաղիւն մեզ գիր գրելոց է»:

164. Եւ այլ բազում 157. Պ զնայ ընկինն | Ս եւարձ ի յագուն իւրոյ ի յունն եւ եբեր թափեաց ի յատեանն. Պ բերցուեցաւ զփայտն եւ բերաւ թափեաց ի մէջ ատենին | Պ կու ալրիմ | Ս ալրիմ | Ս քահանայն. 158. Պ յայնժամ կատղեցան տաճկունքն՝ սրով հարեալ խոցեցին ի ընկինն զընկեցին ի տունն իւր. Ս յայնժամ յարեալ զիրիցիին եւ վիրավորեալ ուղարկեցին ի տունն | Պ հուրն | Պ չիք զնա | Ս տարան տր եղիեան կապանօք | Պ Ս այր առ ի տրել | Պ չունի սա | Ս խնդուամբ եւ ուրախութեամբ երթար սաղմոսելով որպիսի հարսանիս | Պ սաղմոս երգելով (չունի եւ. 159. Պ ի մերձ հրոյն | Ս եւ առեալ տարան առ մերձ հուրն | Ս կուտաճկունաս | Զ չունի Ած | Պ դաւանէր զՔս. Ած. 160. Ս դրձիլ ըզկուղակին | Պ զգլուխն ածիլեցին | Պ Ս կանանչ | Ս զգլուխն. Պ չունի | Պ թլպատեմք | Պ Ս ալկամայ | Պ տաճկանայ. Ս լւրացրնեմք. 161. Պ երսոաց | Պ թէ որ գլուխս. Ս թէ գլուխս | Ս հատանէք նայ. Պ կտրէք | Պ չունի կարող էք | Ս բայց ես ի հաւատուս ոչ ելանեմ. Պ ես իմ հաւատն ոչ ուրանամ | Պ եւ հաւատամ միշտ. Ս հաւատամ | Պ սուրբ. Ս զամէնայօր | Պ Ս չունի եւ մի ածութիւնն | Պ Ս հայր եւ որդի եւ սուրբ հոգի. 162. Պ եւ խաչակնքից զերեսն եւ ասաց | Ս քսէ լուս կենդանի եւ անմահ. Պ քսի լայս կենդանի եւ անմահ | Զ կու փոխիմ | Պ որպէս փոխեմ ի մահկանացուէն կէտն. Ս իսկ որպէս փոխարկեմ ի մահկանացուն յոյսն ընդ խաւարի | Ս մէն էլ. 163. Ս նր ձըղքեցին | Զ չունի եւ ոչ խաղաւ կտրեցին | Ս կտրեցին. Պ խտրեին | Զ չունի վաղիւն | Պ մեզի մօլայ | Պ զձախ. Ս դրձիլ զձախ | Ս ձըղքեցին | Պ մեզի | Զ չունի հոր. 164. Ս զայլ | Պ վիշտ | Պ նեղութիւն. Ս ըզնեղութիւնս | Պ չունի հատուցին | Պ զոր ինչ որ գրեցաք այս փորձիկ տետրալիս | Ս զորս մի ըստ միջէ գրել չի կարեացաք

վիշտս և նեղութիւնս հասուցին, զոր ոչ գրեցաք ի յայս փոքր նամակս. ապա ի մեծ նամակն գրեալ կայ: 165. Եւ յորժամ տեսին այլազգիքն որ զմահն յանձն է առեալ, զի ոչ կարացին խախտել ի սիրոյն Քրիստոսի, ասացին թէ «Լաւ է որ ի վերայ սորա արեան գին կտրենք, քան թէ սպանանենք»:

166. Յայնժամ կոչեցին զՄկրտիչ վարդապետն և զքահանայսն և ասացին թէ «Եկէք գնեցէք զայս էրէցն»:

167. Երբոր լսեցին զայս քրիստոնեայքն, յոյժ ուրախացան, ժողովեցան և գնացին առ ամիրայն և կտրեցին արեան գին 740 զրուշ և շարդ կտրեցին թէ «Այսօր պիտի բերէք, թէ չէ վաղիւն կու տաճկացնեմք զէրէցն»: 168. Եւ ետտախ արարին Հայոց թէ «Մարգ Տէր Եղիային դրամ թող չի տայ փոխ». այսու հնարիւք կամէին յաղթել զՏէր Եղիայն:

169. Յայնժամ վարդապետն ի հետ Հայոց ազգին այլ ուրիշ բան թէպտիր արաւ, և այլ ուրիշ բանի համար գնացին շահով դրամ առին և բերին տունն ի յերիցակինն: 170. Եւ նա գնաց ետուր զարեան գինն, իբր ի յիւրմէ տանէն, որ Հայոց ազգին պահատութիւն չառնէին և այսպիսի հնարիւք ազատեցին զՏէր Եղիայն:

171. Եւ յետ ելանելոյն ի բանտէն՝ ծախեաց որչափ ոսկեղէն և արծաթեղէն և պղնձեղէն որ ունէր և ետուր զարեան գինն վասն Քրիստոսի լոյս հաւատոյն. և ազատեաց զե-

փիւ. զոր ոչ... կայ | Պ չունի գրեալ. 165. Ս այլազգիքն. Ջ այլազգն | Պ ի յանձն առեր է զի. Ս ի յանձն էառ որ | Ս խախտեցուցանել. Պ մեկնել | Ս եւ ասացին. Պ ասացին ի մէջ իւրեանց | Պ լաւ է սորա արեան գին առնել քան թէ սպանանեմք | Ս լուսանանեմք. 166. Պ կանչեցին. Ս կոչեցին | Ս չունի Մկրտիչ | Ս զքահանայքն. Պ քահանայքն | Ս չունի եւ ասացին | Պ էրէցնիւ. 167. Պ երշ | Պ քրիստոնեայք զայս խօսքս. Ս զայս քրիստոնայքն (օ գրիմ վրայ պատիւ) | Ջ ժողովեցինան (ին կէտեով ջնջած) | Ս եւ ժողովեցան գնացին | Պ եւ ժողովեցան ամբարն գնացին | Ս արեանն | Ջ էճ. ըռւ. Ս էճղշ. Պ էճ մառչիւ. բնագիր պիտի ունենար պատուով զաշ. զոր Ջ կարդացեր է ըռւ՝ իբր թիւ, Ս համառօտեր է զշ եւ Պ քարգմաներ է մառչիւ | Ջ շարտ | Պ գրին. Ս էդին | Ս պատեք բերել. Պ բերէք ստակն | Ս եւ թէ վաղիւն մնայցէ կու տաճկացնեմք եւ գուր փոշումանիք. դրձեալ ետտախ | Պ կու տաճկացուցնեմք եւ ետտախ. 168. Ս փող դրամ ոչ տացէ. Պ դրամ փոխ չի տայ | Ս զի այսու | Ջ հնարիւքս | Պ չունի դուէր եղիայն. 169. Պ եւ յիսոյ վարդապետն ուրիշ խորհուրդ արաւ ի հետ ազգին հայոց, գնացին ուրիշ բանի համար շահով ստակ առին տըւին իրեցկինին եւ նա առաւ գնաց եւ տըւաւ արեան գինն իբր թէ իւր տնէն է. Ս յետոյ մկրտիչ վրդպտն. այլ եւ ուրիշ խորհուրդս արարեալ գնացեալ շահով դրամն առեալ էքէր ետ էրէցկիւնօջն ետուր եւ գնացեալ ետոյն արեան գինն տը եղիային. որ զիտացին թէ իբրեւ իւր տանէն էտ զդրամն փիւ. յայնժամ... տանէն | Ջ բեր տվին. 170. Ջ չունի ազգին | Ջ գնասն | Պ չառնեն. Ս չառնիցէն | Ջ հնարիւքս ազատեաց զսա. 171. Ջ թէ որչափ |

րիտ եկեղեցիան, զՀայոց Սուրբ Ստեփաննոսն և զսուրբ Կա-
րապետն և զԱսորոց զՏիրամայր Սուրբ Աստուածածինն և ջեր-
կու քահանայս Հայոց՝ զՏէր Սահակն և զՏէր Ղուկասն. 172. և
ինքն ազատեցաւ ի ձեռաց անօրինաց, որ չորս ցեղ լեզուի
գիտակ էր և սոքօք յաղթեաց գրոց վկայութեամբն:

173. Եւ զնաց ի Մալաթիայ և Եհան Ֆէթվա. և անտի
զնաց ի Մերալին ի Տաճկաց մեծն և յԱւուստիայ շէխն և հան-
եաց Ֆէթվա և երէր ի յԱմբթ և արար սիճիլ և Եհան ի յԱմ-
թայ փաշայէն էմր և երէր ի Խարբերթ: 174. Եւ զնաց Ըս-
տամպօլ և հանեաց հինգ էմր. սիճիլ ու հիւճաթ արաց թէ-
այսուհետեւ այլազգիքն ի հեռ քրիստոնէից կամ ի հեռ եկե-
ղեցեացն տաւա տալապայ չանեն ու բնաւ ամենեւին ի հեռ
քահանայիցն չար չխորհեն. և ապա հաւանեցոյց զնոսա: 175.
Եւ որ ինչ ունէր՝ զամէնն ծախեաց և ետուր նախ 400 զուռն,
և մնաց ի վերայ նորա 300 զուռն: Եւ յեռ ազատելոյն երկու
ամիս հիւանդ մնաց Տէր Եղիայն և ապա առողջապաւ ի վի-
րացն:

Ձ չուլի եւ պղնձեղէն որ Ս որչափ եւս որ ունէր սակեղէն կամ արծա-
թեղէն պղնձեղէն եւ զամէնայն ինչ տալրանս Ձ վասն անուանն Պ յետոյ
ետուր արեան գինն վասն քսի լաւ հաստատուն մնալոյն. Ս ետուր զիւր
արեանն գին վան հաւատոյն եւ սիրոյ գոյն յսի քսի՝ փխ. եւ ետուր...
հաւատոյն (Պ լոյս հաւատոյն կարդալեւ է լաւ հաստատուն) Ձ հաւատոյն
համար Ձ զգ. եկեղեցին. Ս զերիս եկեղեցիս ի ձեռաց անօրինաց. Պ զե-
կեղեցիքն թ Պ սը ածածնին ասորոց եւ սը ստեփաննոս եւ սը կարապետ. Ս
ըզսը ստեփաննոսին եւ կարապետին հայոց եւ զասորոց սը ածածնայ եկե-
ղեցին՝ փխ. զՀայոց... Ածածին Ձ զկարապետն. մեզմէ աւելցուցիմք զսուրբ՝
րոս վերոց Ձ բ քահանայ. Պ քահանայքն երկու Ս խոսկան. 172. Ս եւ
զինքն որ ազատեցան Ս վասն զի փխ. որ Ս աղգի փխ. ցեղ Ս լեզուիւ.
Պ լեզուէ թ Ս կարդալ գիտէր փխ. գիտակ էր թ Պ սուրբ գրոց վկայու-
թեամբն զչար այլազգիքն. Ս եւ զրոց վկայութեամբ յաղթեաց նոցայ.
173. Պ եւ յետոյ թ Պ հանեց. Ս հանեաց Ձ Փաթվայ. Ձ զՖեդվան
անդ թ Պ չուլին անտի թ ի մտորինայ Ձ տաճկաց մեծն. Ս ի մէծն
տաճկաց թ եւ ռոմեի. Ս սուրբեա թ Պ շեղն Ձ Փաթվայ. Ս զՖեդ-
վան անդ եւ անտի թ Պ համիտ. Ս յամիթ քաղաք Ս սիճիլ էհան Ս ի
համեդու փալայէն. Պ համիտայ փաշային Ձ ամր. Ս եմր Ս չուլի եւ
երէր ի խարբերթ թ խարբերթ. 174. Ձ բոսամբօլ. Ս ի յոստանդ-
նուպօլիս թ Պ հանեց. Ս անդ եւս հանեաց Ձ ե ամպր. Ս եմր որ հինգ
յեմր եղեւ եւ էբէր ըզամիրնիքն Ձ սիճիլ հոճաթ. Պ սիճիլ ու հէօճէթ.
Ս հիւճաթ թ Պ արաւ. Ս անել ետուր Ձ որ Ձ չուլի ալուհետեւ Ս
այլազգիքն Ս հեռ քրիստոնէից թ կամ եկեղեցի. Ս կամ եկեղեցոյ Ձ
տալի թ տալապ եւ մարապայ Ձ չառնեն Ս տէվայ կամ ի հեռ քրիս-
տոնէից հակաձառութիւն չնէն Ձ որ բնաւ թ ու ամենեւին թ փխ. ու
բնաւ... եւ յեռ Ս եւ ալապիս բանիւր հաստապեց զգործն հաւանեցոյց
ինքն յեռ թ քրիստոնէից վրայ փխ. ի հեռ քահանայիցն թ ի խորհին
թ հաղիւ հաւանեցուց. 175. Ձ չիք եւ թ ծախեց թ չուլի եւ թ նար
դահեկանն. Ձ դժ զուռն Ձ մնաց ի վրան թ դահեկան թ հիւանդապաւ.

176. Զայս ամենայն չարչարանս և զնեղութիւնս կրեաց վասն անուանն Քրիստոսի: Եւ վասն այդ պատճառիդ շրջի ի դրունս ողորմածացդ՝ խնդրել զողորմութիւն ի սիրելեացդ Աստուծոյ: 177. Դուք այլ վասն սիրոյն Քրիստոսի և յուսոյ արքայութեանն արարէք զմայ սղորմութիւն. որ դա մեծ քաջութիւն արար և ուրախացոյց զքրիստոսնեայսն:

178. Բայց դուք մի՛ ձանձրանայք, զի հաւատոց զին է, և այլ բան չի նմանի. զի մարտիրոսական քաջութիւն արար և Աստուած ազատեցոյց ի ձեռաց անօրինաց: 179. Դարձեալ իրիցակինն այլ բարի խրատ տալով ամբասցոյց զսիրտ քահանային՝ ասելով թէ «Մի՛ երկնչիր. վասն սիրոյն Քրիստոսի յառաջ էս կու այրիմ և կու քարկոծուիմ, և ապա դու»:

180. Այսպիսի քաջատրտութեամբ պնդեաց ի սիրտ քահանային առ Աստուած և ազատեցան ամենայն քրիստոսնեայք ողորմութեամբն Աստուծոյ. և այսպէս բարի ճանապարհաւ առ ի կեանս փոխեցան:

181. Ուրոց բարեխօսութեամբ մեղ սղորմեսցի, այսպիսի փորձանաց պահեսցէ ի խնամս իւր, որ բարի վարուք ննջեմք ի յոյս մեր Յիսուս Քրիստոս. և յեանում առուրն յաջակողմեան դասուն արժանի արասցէ. որում փառք և պատիւ, այժմ և միշտ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

182. Զպարտ մեր մնով հայր մերիւ անցանել և լաւ խմանալ և պահել ի միտս մեր, զի այսպէս փորձութիւնք սատանայի է և յուսամբ յԱստուած, զի պահեսցէ զմեզ յամենայն ժամ:

183. Կատարեցաւ բանքս այս վկայութեամբ Ասորոց պարիարգին և Մինաս վարդապետին և Խաչատուր վարդապետին, Պօղոս վարդապետին և Յովհաննէս վարդապետին և Մելքիսէթ վարդապետին: 184. Սոցին օրհնութիւնն հանապաղ ընդ ձեզ և ընդ մեզ և ի վերայ ամենայն քրիստոսնէից. ամէն:

Ս հիւանդութիւն կրեաց. իսկ մնացեալը համառօտելով կր վերջացնէ այսպէս. վասն չարչարանաց իւրոց եւ ապա զազատութիւն ըստացաւ սղջացաւ ի վիրացն եւ ըզկեանս բարերարութեամբն անցոյց Ազատարարն քս զձեզ եւ ըզմեզ այնպիսի փորձանաց փրկեալ ազատեսցէ. քանի որ աստի ենք խաղաղ կենսք պահեսցէ եւ աստեացս ելանելով զերկնից արքայութիւն պարգեւէսցէ եւ իւր օրհնեալ տեսուն արժանիս արասցէ Ամէն. | Պ չունի տր եղիայն, ապա. ի վիրացն. 176. Պ այս ամենայն նեղութիւնս եւ չարչարանս | Զ չունի մեր ենքադրած կրեաց բառք. Պ քաշեց | Պ սլըոյն | Զ վասն այս պատճառի համար | Պ շրջէ ի դուռս դուռս ողորմածին | Զ ողորմութիւն | Պ ի սիրելեացն. 177. Պ չունի դուք ալ... ողորմութիւն | Պ դարձեալ այս աէք եղիայն փխ. որ դա | Պ արաւ | Պ զքահանայքն եւ վարդապետքն եւ ժողովուրդքն քրիստոսնէից փխ. զքրիստոսնեայսն. 178. չունեալց... նմանի՞ր Պ եւ վասն սիրոյն քսի յանձն էառ զմարտիրոսական քաջութիւնն եւ զմահն եւ ապա ազատեաց զնս Ած այսպիսի անօրինաց ձեռացն. 179. Պ եւ դարձեալ իրիցկինն որ խիտ բարի խրատատու էր եւ առաւել խրատ եւ սիրտ տալով ամբասցոյց իւր էրէցին սիրտ | Զ խրատով (յեսոյ ուլ ցնջուած կէտով) | Պ չունի թէ | Զ չունի մի երկնչիր | Զ կայիմ | կու քարկոծուիմ. Զ չունի. 180. Պ քաջատրտութեան | փխ. Այսպիսի... յամենայն ժամ (հմ. 180—182) Զ ունի միայն եւ երիցակինն այլ այս ճանապարհս առ Աստուած փոխեցաւ. Ած ողորմի ասացէք իւր հոգւոյն. ամէն. 181. Պ եւ պահեսցէ. 182. Պ իմալ | Պ զմիտս. 183. Կատարեցաւ եւն մնջելս վերջ ունի միայն Զ | Զ ասորոց. 184. Զ աւրնութիւնն |